

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudkyně Naděždy Řehákové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **BEST, a. s.**, se sídlem Rybnice 148, zast. Mgr. Janem Hrazdírou, advokátem se sídlem Na Příkopě 583/15, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno, proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 9. 3. 2012, č. j. ÚOHS-R 72/2011/HS-4719/2012/320, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 6. 2014, č. j. 29 Af 64/2012 – 147, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobce **je povinen** ve lhůtě **7 dnů** od doručení tohoto usnesení zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši **1000 Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla jako nedůvodná zamítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 9. 3. 2012, č. j. ÚOHS-R 72/2011/HS-4719/2012/320 (dále jen „rozhodnutí předsedy žalovaného“). Uvedeným rozhodnutím předseda žalovaného zvýšil pokutu uloženou stěžovateli rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 3. 2011, č. j. ÚOHS-S029/2010/KS-3707/2011/840/LBř, z částky 517 000 Kč na 617 000 Kč. Tato pokuta byla správním orgánem prvního stupně uložena dle ustanovení § 22a odst. 1 písm. d) zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o ochraně hospodářské soutěže“), za uskutečňování spojení soutěžitelů před podáním návrhu na zahájení řízení o povolení spojení soutěžitelů a před právní mocí rozhodnutí žalovaného, kterým se spojení povoluje. V rámci kasační stížnosti stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku.

[2] Stěžovatel ve svém návrhu uvádí, že rozhodnutím předsedy žalovanému mu byla uložena pokuta ve výši 617 000 Kč. Pokutu v takové výši stěžovatel při současné celospolečenské ekonomické situaci, zejména pak ve stavebnictví procházejícím největší krizí, považuje za nesmírně citelný a ekonomicky paralyzující zásah. Stěžovatel je přesvědčen, že pokuta byla uložena nezákonným a nepřezkoumatelným rozhodnutím na základě ustanovení, které je dle jeho názoru v rozporu s ústavními předpisy. Dále dle návrhu není odkladný účinek v rozporu s veřejným zájmem a nedotkne se nepřiměřeným ani jiným způsobem práv třetích osob.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku vyjádřil podáním ze dne 5. 9. 2014, v němž uvedl, že institut odkladného účinku představuje mimořádný nástroj k zabránění stavu, jenž by způsobil stěžovateli nepřiměřenou újmu. Proto by k jeho přiznání měly být pádné důvody. Žalovaný podotknul, že správní rozhodnutí v projednávané věci jsou pravomocná. Odkazy na špatnou ekonomickou situaci stěžovatele považuje žalovaný za účelové a neaktuální. S ohledem na tyto skutečnosti žalovaný navrhuje odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznat.

[4] Stěžovatel svou újmu v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti odvodil z toho, že je na základě rozhodnutí předsedy žalovaného nucen zaplatit pokutu uloženou ve výši 617 000 Kč. Tuto pokutu stěžovatel považuje za příliš vysokou a nezákonně uloženou.

[5] Kasační stížnost nemá podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „s. ř. s.“) odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; užije přitom přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Na základě uvedených ustanovení lze žalobě přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s veřejným zájmem. Ze zákonné úpravy tedy vyplývá, že pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je třeba prokázat nepoměr mezi újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo. Přiznání odkladného účinku současně nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Na úvod je vhodné ve shodě s žalovaným poznamenat, že odkladný účinek představuje mimořádný institut, na jehož základě je možné prolomit právní účinky pravomocného rozhodnutí, které je až do doby jeho případného zrušení potřeba považovat za zákonné a věcně správné. Přiznání odkladného účinku tak bude zpravidla vyhrazeno ojedinělým případům (obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2003, č. j. 7 A 115/2002 – 67, dostupné na www.nssoud.cz, stejně jako veškerá dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu). Institutem odkladného účinku má být docíleno toho, aby v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu bylo možné pozastavit vykonatelnost či jiné právní následky přezkoumávaného správního rozhodnutí. V určitých případech, kdy může stěžovateli na základě správního rozhodnutí vzniknout újma, tak mohou být důsledky správního rozhodování suspendovány. Nemůže se však jednat o jakoukoli či běžnou újmu, ale o újmu, která nabývá určité míry intenzity a výjimečnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 – 96).

[7] Stěžovatelem namítaná ekonomická újma ve formě pokuty uložené ve výši 617 000 Kč by nezbytně míry intenzity ve smyslu výše uvedeného mohla dosáhnout, pokud by měla pro stěžovatele likvidační důsledky nebo by představovala neúměrný zásah do jeho hospodaření. Stěžovatel soudu poskytl pouze obecné tvrzení o paralyzujícím dopadu pokuty na jeho hospodaření, aniž tyto důsledky konkretizoval a popsal jejich podobu. Nejvyšší správní soud z veřejně dostupného obchodního rejstříku (<http://portal.justice.cz>) zjistil, že stěžovatel, akciová společnost, podniká v oboru hornické činnosti a další výroby, obchodu a služeb a disponuje základním kapitálem ve výši 400 000 000 Kč. Obrat společnosti dle výročních zpráv založených ve sbírce listin obchodního rejstříku dlouhodobě dosahuje hodnoty několika set milionů korun. Nejvyšší správní soud proto na základě výše uvedeného uzavřel, že stěžovatel neprokázal, že by mu hrozila újma v míře intenzity potřebné pro přiznání odkladného účinku. Stěžovatel zejména soudu - v porovnání s informacemi zjištěnými v obchodním rejstříku - neposkytl údaje svědčící o tom, že žalovaným uložená pokuta ve výši 617 000 Kč může omezit či dokonce paralyzovat jeho hospodaření. V takové situaci je Nejvyšší správní soud

pokračování

povinen hájit veřejný zájem na dodržování zákona o ochraně hospodářské soutěže a trvat na úhradě stanovené pokuty.

[8] Namítá-li stěžovatel, že mu pokuta byla uložena nezákonným a nepřezkoumatelným způsobem na základě protiústavního ustanovení, je třeba poukázat na to, že tyto námitky jsou obsahem kasační stížnosti a budou vypořádávány v meritorním rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Namítané nedostatky správního rozhodnutí samy o sobě nemohou osvědčit důvodnost návrhu na přiznání odkladného účinku. V rozhodnutí o přiznání či nepřiznání odkladného účinku Nejvyšší správní soud nemůže předjímat výsledky rozhodnutí o kasační stížnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76).

[9] Nejvyšší správní soud na základě uvedených skutečností dospěl k závěru, že stěžovatel netvrdil ani neprokázal důvody, na jejichž základě by kasační stížnosti mohl být přiznán odkladný účinek ve smyslu ustanovení § 73 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku nevyhověl.

[10] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku ve výši 1000 Kč. O této povinnosti byl stěžovatel poučen v informaci o probíhajícím řízení a výzvě k zaplacení soudního poplatku ze dne 14. 8. 2014. Povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32). Stěžovatel tento soudní poplatek do dne vydání tohoto usnesení nezaplatil, Nejvyšší správní soud ho proto vyzval výrokem II. tohoto usnesení k jeho zaplacení.

[11] Soudní poplatek lze zaplatit: vylepením kolku (kolků) na přiloženém tiskopisu nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby lze získat na internetových stránkách www.nssoud.cz v položce Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. září 2014

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: